

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Indstilling angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1905—06.

(Udvalgets Betænkning findes i Till. B. Sp. 1037 ff.)

Indstillingen sættes til Forhandling.

Ordføreren (Pinstrup): Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, er det kun faa Bemærkninger, Udvalget finder Anledning til at gøre til den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1905—06. I Betænkningen Side 162, under Kontoen Udgifter til Kreditforeninger af mindre Ejendomme paa Landet, gøre Statsrevisorerne opmærksom paa, at det til Refusion af Taksationsomkostningerne ved de af Foreningerne bevilgede Laan kalkulerede Beløb under denne Konto vedblivende sættes for lavt, idet der paa Finansloven for 1907—08 endnu kun er opført 70,000 Kr., skønt Udgiften hidtil beständig har været væsentlig større. Udvalget oplyser i den Anledning, at denne Konto paa det for Finansaaret 1908—09 forelagte Finanslovsforslag er forhøjet til 78,600 Kr.

I Betænkningen Side 376 under Konto Udgifter ved Generalstabens topografiske Afdeling henvise Statsrevisorerne til deres Bemærkninger under samme Konto paa det foregaaende Statsregnskab. Disse Bemærkninger gaa ud paa, at de anslaaede Beløb, saavel hvad Udgiften som Indtægten angaar, ere satte for lavt. Udvalget gør opmærksom paa, at disse Summer i det nu forelagte Finanslovsforslag ere ret betydelig forhøjede, saaledes for Udgiftens Vedkommende til 172,064 Kr. og for Indtægtens Vedkommende til 42,380 Kr.

Endelig er der et Punkt endnu, Side 483 i Betænkningen, hvor der omtales, at der paa Statsregnskabet er opført Udgifter i Anledning af Notificeringen af Tronskiftet 20,814 Kr. 56 Øre. Det er Udgifter, der ere fremkomne ved den gamle Praksis, at en Tid efter at en Konge er afgaaet ved Døden, sendes et Gesandtskab ud omkring til Landene at fortælle, at noget saadant er sket. I Anledning af denne Udgift bemærke Statsrevisorerne, at de vilde finde det rigtigt, om der for denne Udgifts Vedkommende havde været søgt Hjemmel paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1905—06. Denne Udtalelse har Udvalget sluttet sig til.

Det er kun disse Bemærkninger, Udvalget har fundet Anledning til at gøre. Statsrevisorernes Indstilling til Rigsdagen til Beslutning er saalydende: „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre noget Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret 1905—1906“. Denne Indstilling tiltræder Udvalget og anbefaler til uforandret Vedtagelse af Tinget.

Endelig er Opmærksomheden henledt paa, at der til Statsrevisorernes Betænkning er føjet Betænkning over Aandssvageanstalterne og Himmelbjerggaardens Regnskab for samme Aar. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

N. C. Christensen: Medens jeg for de 2 første Punktets Vedkommende fuldt ud kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, idet der jo er foreslaaet forhøjede Bevillinger paa det nu foreliggende Finanslovsforslag i de Øjemed, som her ere nævnte, saa at der nu ikke kan ventes de store Overskridelser, som her ere foregaaede, saa finder jeg derimod Anledning til at dvæle lidt nærmere ved Bemærkningen Side 483 i Betænkningen. Det Beløb, her er Tale om, Udgifter i Anledning af Notificeringen af Tronskiftet, 20,814 Kr. 56 Ø., ere afholdte uden nogen som helst Bevilling, og jeg forstaaer ikke, hvorledes man har ment sig berettiget hertil, idet det jo i Grundlovens § 49 hedder: Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finansloven eller Tillægsbevillingsloven. Statsrevisorerne have fundet det rigtigt at gøre opmærksom paa, at denne Udgift er afholdt uden at have Hjemmel i Tillægsbevillingsloven, og jeg mener, det er uforsvarligt, at saadant finder Sted. Jeg kan ikke tænke mig, af hvad Grund man ikke har forelagt dette Forslag for Rigsdagen, medmindre det skulde være den, at man mente, man havde Vanskelighed ved at faa en saadan Bevilling. Den ærede Ordfører sagde, at det var ifølge gammel Tradition, at man udsender et saadant særligt Gesandtskab, en saadan særlig Delegation. Det er naturligvis rigtigt. Men jeg fandt Anledning til forleden Dag, da vi behandlede Lovforslaget om Gesandtskaberne, at henpege paa, at jeg ikke mente, at de udfoldede en saa stor Virksomhed, at der var Anledning til at ofre saa mange Penge derpaa. Men naar det er saaledes, at disse Gesandtskaber ikke en Gang ere i Stand til at kunne overbringe en saadan Melding, men at der skal udsendes en særlig Delegation for at